

Nr 7

Juuli 2007

TÄHEKE

WWW.LASTERAS.EE

Käes on suvi, ja need, kes elavad linnas, kipuvad maale puhkust veetma. Ka linnakass Ints on maal vanaema juures suvitamas. Intsu vanaema kodu on suures talus, kus elab palju loomi. Siin elavad koerad, lambad, kits ja hobune. Ja mis kõige tähtsam – lehmaneid Lehek. Kui Ints suve alguses veel teisi loomi ei tundnud, oli just Lehek see, kes Intsule rõõmsalt vastu astus, talle kruusitäie piima ulatas ja ütles:

„Tere, mina olen Lehek. Hakkame sõpradeks!”

Sellest ajast on Ints ja Lehek lahutamatud. Nad käivad koos marjul, söidavad rattaga, ujuvad talu taga tiigis ja mängivad sulgpalli. Ühel õhtul otsustavad nad ka kiikumist proovida. Ent kui nad on end mugavalt kiige peale istuma seadnud, selgub, et kiikumine ei taha neil kuidagi välja tulla. Nad kehitavad end kiigel küll nii- küll naapidi, ent asjatult. Lõpuks Ints ohkab ja lausub...

Mida Ints lausub?

Saada oma vastus enne 20. augustit meiliaadressil taheke@taheke.ee või lahtisel postkaardil aadressil Roosikrantsi 6, 10119 Tallinn.

Vastusele lisa **kindlasti** oma nimi, vanus ja aadress!

Parimatele vastajatele on auhinnaks Ingrid Gilts-Nittimi jutukas „Liivahiirte suur seiklus” ning Jaanus Vaiksoo luuleraamat „Onu Heino eksis ära”.

...

Juunikuu jutumullimängus tuli mõelda, mida ütleb jaaniõhtul kala püüdev Kristjan kalapoiss Kuunole.

Joonistanud Hillar Mets

Võiduvastused:

Kristjan hõikab Kuunole: „Ja millised on sinu kolm soovi mulle?”
Kristiina Veskimäe (11 a), Türi

Kristjan küsib Kuunolt: „Kas otsid jaanikala, sõnajalahobukest või jaanituleraihid?”

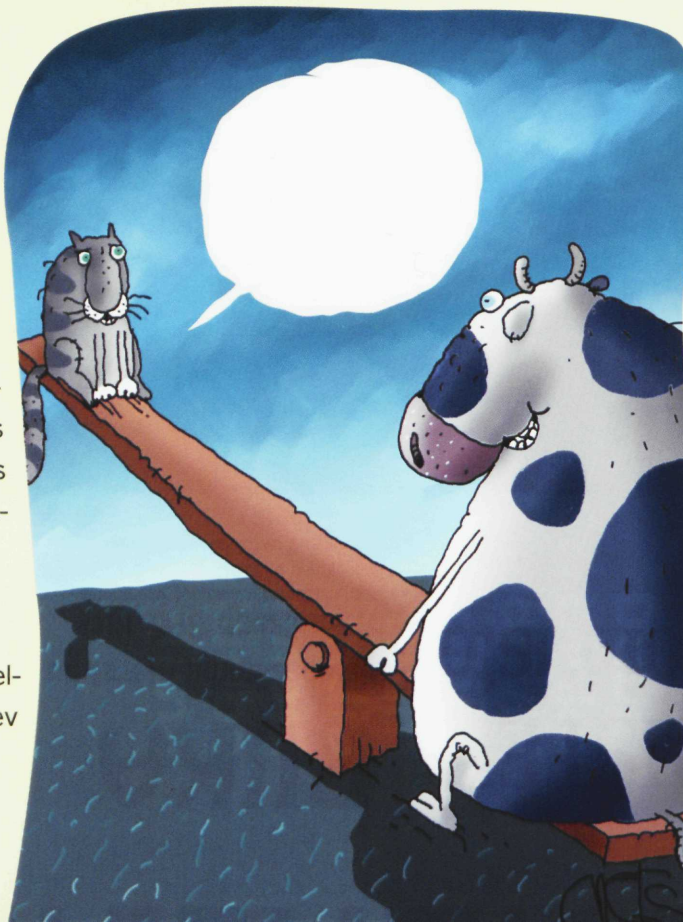
Helen Sepman (9 a), Viimsi

Ergutusauhind:

Kristjan ütleb Kuunole: „Ma tahan sind ära süüa!”

Herbert Konnula (6 a), Urvaste

...

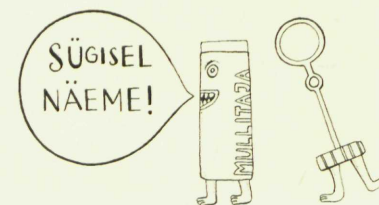

Võiduvastuste saatjad saavad auhinnaks Kristiina Kassi raamatu „Samueli võlupadi” ja Kerttu Soansi raamatu „Mari ja Jüri kümme ametit”. Ergutusauhinnaks on „Väike nõiaramat”.

Palju õnne! Auhinnad saab kätte posti teel.

Järgmine jutumullipilt ilmub septembrikuu Tähekeses.

Vaata ka Tähekeses kodulehekülge aadressil www.taheke.delfi.ee!

SISUKORD

Luuletused <i>Peeter Volkonski, Aino Pervik</i>	4
Väike haikala <i>Anari Koppel</i>	6
Krokodill Kroko hambavalu <i>Karin Hansson</i>	7
Lugu konnast, kes tahtis moega kaasas käia <i>Tiia Selli</i>	8
Ei! <i>Kristiina Kass</i>	10
Kuidas mängida indiaanlasi <i>Piret Raud</i>	12
Kokanurk	14
Post	15
Meisterdus	16
Nali	18
Arva ära!	19

TÄHEKE

SA Kultuurileht lasteajakiri
ASUTATUD JAANUARIS 1960 • ILMUB KORD KUUS

Toimetuse aadress:
Roosikrantsi 6, 10119 Tallinn
taheke@taheke.ee
Telefon 6463 697

Peatoimetaja Piret Raud
Kunstiline toimetaja Priit Rea
Makett Dan Mikkin

Tähekest saab tellida otsekorralduslepinguga
www.tellimine.ee
telefon 666 2535

Esikaane on joonistanud Regina Lukk-Toompere.

TÄHEKEST TOETAB ESTI KULTUURKAPITAL

TARTU HANSAPÄEVADEL NÄEB LASTE JOONISTUSI

13.–15. juulini toimuvad Tartus Hansapäevad. Festivali korraldajad loodavad nendel päevadel muuta ajalugu elavaks ehk anda aimu sellest, mismoodi inimesed elasid ammustel aegadel. Hansapäevade käigus toimuvad kümned erinevad kontserdid ja teatrietendused, näha saab uhket tuleeten-dust, oma jõudu näitavad jõumehed. Samas toimub ka laat, kus müüakse käsitsi tehtud armsaid asju.

Laste jaoks on üles seatud Lastelinn. Siin on avatud põnevad töötoad, kus õpetatakse vahvaid asju meisterdama. Samuti võib siin näha näitust joonistusvõistluse „Ajalugu elab” osalenud laste töödest. 14. juulil toimub samas ka parimate joonistajate autasustamine.

MÄNGUASJAMUSEUMIS SAAB NÄHA SOOME NUKKE

Tartu Mänguasjamuseumis on üleval vahva näitus „Minu nukk Martta”. Siin saab näha suurt hulka väga erinevaid vanaaegseid nukke, mille on kõik valmistanud Soome naisteühenduse „Marttad” Turu osakonna liikmed ehk Turu marttad. Turu marttad hakkasid nukke valmistama juba 1908. aastast. Nad tegid nukke nii mängimiseks kui ka suveniirideks. Lisaks nukkudele meisterdasid nad ka mitmesuguseid mänguloomi. Nukud ja loomad tulid neil imehästi välja ning need olid väga armastatud ja hinnatud. Turu marttade nuku-tööstus tegutses 1974. aastani.

Näitust Soome nukkudest saab näha 30. septembrini.

Peeter Volkonski

KURG JA REHA

REHA KÄIS KORD RIIDEPOES
VAATAMAS, ET MIS ON MOES.
JÕLKUS MÖÖDA KAUBAMAJA,
MÕTLES, MIS VÕIKS MINNA VAJA.
IMESTATE, MILLEKS REHA
RIIDEID TAHAB – TAL JU KEHA
POLE, MILLE ÜMBER RÕIVAD
KAUNILT EDVISTADA VÕIVAD.
EKSITE, SEST REHA PULGAD
TARVITSEVAD PÄRIS HULGA
SOKKE, MIS NEID VARBAID KAITSEKS,
HEINALEGI HÄSTI MAITSEKS.
SOKID OSTETUD, KUID JALG
IKKA PALJAS NAGU HALG.
KUID, OH HÄDA, PÜKSIKAUPA
MÜÜAKSE VAID PAARIKAUPA!
REHAL AGA JALGU ÜKS,
TARVIS LÄHEKS POOLIK PÜKS.
POES ON IGASUGU MUID,
AGA POLE POOLIKUID.

KUST KÜLL LEIDA PAARIMEES,
KES VÕIKS OLLA PÜKSTE SEES?
ÄKKI REHA LINDU NÄGI,
KEDA JUSTKUI IMEVÄGI
HOIDIS ÜHE JALA PEAL
KORSTNA OTSAS SEISMAS SEAL.
SEE ON KURG, NÜÜD TAIPAS REHA
JA SAI ARU, MIDA TEHA –
KUTSUS LINNU LETI ÄÄRDE
PROOVIMA, KAS TEISE SÄÄRDE
LAHEDASTI MAHUB KURE
JALG, ET LÕPETADA MURE.
JALA SÄÄRDE TORKAS KURG –
SOBIS SEE KUI PEHME URG
HIIRELE, KES TAHAB RUTTU
OMA PESAS JÄÄDA TUTTU.
KÄIVADKI NÜÜD KURG JA REHA
ÜHESKOOS KUI KUREREHA.

Aino Pervik

VIRGA LEHMA LUGU

LEHM KENA HEINAILMA KIITIS
JA KOGU PÄEVA HEINA NIITIS.
TA PEALE HEINA MUUD EI NÄINUD
JA KOJU SÖÖMAGI EI LÄINUD.
SEALSAMAS PISUT ROHTU NÄSIS
JA ÕHTUKS TÄITSA ÄRA VÄSIS.
LEHM ÕHTUL KAUA UJUS MERES,
NII MÕNUS TUNNE OLI KERES.

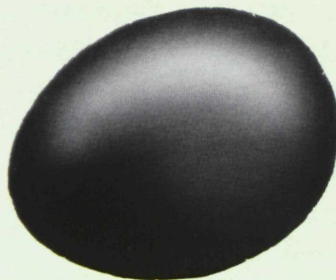
TAL TALVEHEINAD OLID KOOS!
SEE JUHTUS VIRGA LEHMA LOOS.

Aino Pervik

LEHM ON MURES

LEHM SEE ASTUS PIIMAPOODI,
ÜTLES: „PALUN LIITER PIIMA!
RUTTAN PRAEGU HULLUMOODI
VASIKALE PIIMA VIIMA.

TÜTREKENE ON MUL NÄLJAS,
PIIMA JÄRELE TA KARJUB,
PÄRIS PISARAD ON VÄLJAS.
MILLAL TA KÜLL VEEGA HARJUB?”

Soome rahvalik vigurisalm LÕPUTA LUGU

MEIE MEMMEL OLII MUST KANA.
TA MUNES MÜÜRI ALLA MUSTA MUNA.
MA VIISIN MUSTA MUNA APTEEKRILE.
APTEEKER KÜSIS:
– KUST SA MUSTA MUNA SAID?
MINA VASTASIN:
– MEIE MEMMEL OLII MUST KANA.
TA MUNES MÜÜRI ALLA MUSTA MUNA.
MA VIISIN MUSTA MUNA APTEEKRILE.
APTEEKER KÜSIS:
– KUST SA MUSTA MUNA SAID?
MINA VASTASIN:
– MEIE MEMMEL OLII ...

Tõlkinud Mare Ollisaar

Joonistanud Catherine Zarip

Anari Koppel

VÄIKE HAIKALA

Elas kord väike haikala. Tema kodu asus sügaval ookeanipõhjas ja seal oli nii pime, et vahel mõtles väike haikala, et ka silmad kinni ujudes näeks ta sama vähe kui silmad lahti.

Väiksel haikalal olid suured ja koledad hambad, aga ta ei osanud nendega hammustada. Ta ei tahtnudki kedagi hammustada. Ta oli väike ja sõbralik haikala. Sellest hoolimata kokkusid kõik kalad ja mereloomad, kes väikest haikala ookeanisügavustes silmasid, sest nad mõtlesid, et oi-oi, kohe kasvab ta suureks haikalaks ja hakkab hammustama.

Väike haikala ujus sihitult ookeanis ringi ja oli väga kurb. Väike haikala kohtas meritähte. Meritähk oli ka väike, aga väga kuri. Meritähk mõtles, et kui temast ei saa ookeani kuningat, siis on midagi valesti. Väike haikala vaatas meritähte ja mõtles, miks küll tema ei taha ookeani kunin-

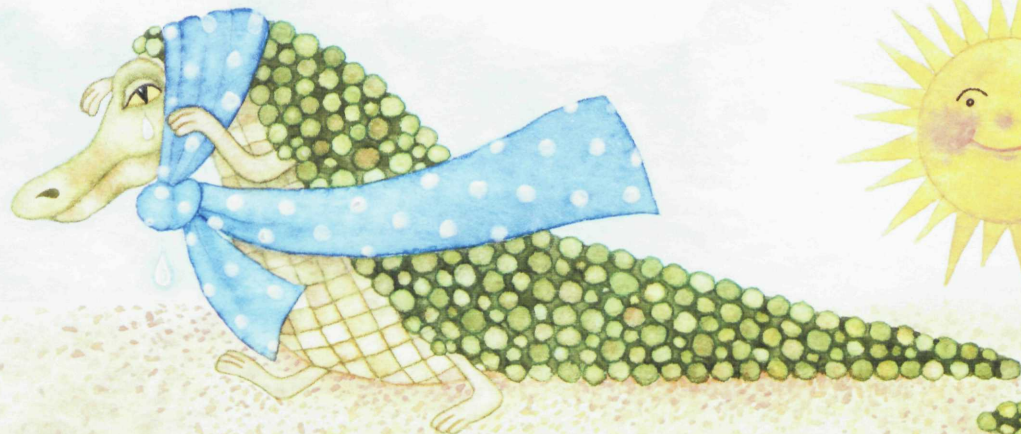
gaks saada. Kui vana haikala kord hinge heidab, siis peab tema, väike haikala, asuma uueks kuningaks.

„Aga ma ei taha kuningaks saada,” otsustas haikala. „Tahan hoopis bändi teha, tahan joonistama õppida, tahan päevitada ja kookospiima juua.”

Väikese haikala unistus sai ühel päeval teoks, sest ta tahtis seda väga ja pingutas selle nimel. Ta õppis joonistama, kitarri mängima ja kookospähkleid katki hammustama.

Väike haikala sai suureks. Meritähkest sai kogemata ookeani valitseja. Väiksel suureks kasvanud haikalal oli aga oma maja palmisalus, kus ta kookospiima jõi ja päikseloojangut maalis. Vahel mängis ta ka kitarri, sest vee pealt paistab päike hoopis teistmoodi kui vee alt.

Hoopis paremini.

Karin Hansson

KROKODILL KROKO HAMBAAVALU

Korokodill Krokol oli suur mure. Purihammas tegi talle suurt valu. Kroko saatis pärdik Dordilla uurima, kes võiks Krokot tema mures aidata.

Dordilla, pikasabaline pärdik, läks laisklooma juurde ja teatas:

„Krokol valutab hammas. Kas sa tead kedagi, kes teda aidata võiks?”

„Ja mis mul sellest?” ühmas laiskloom Illi ükskõikselt.

Dordilla lippas edasi ja kordas oma muret papagoi Aarale. Too istus oksal ja imetles end järvepeeglist.

„Krokol valutab hammas,” ütles Dordilla. „Kas sa tead kedagi, kes teda aidata saaks?”

„Mis mul sellest”, vastas Aara ja imetles end edasi.

Siis nägi Dordilla jõe ääres üht õige huvitavat lindu. Linnul olid pikad peenikesed punased jalad

ja must nokk, mis meenutas naasklit. Dordilla lähenes iseäralikule linnule.

„Vabandage, krokodill Krokol valutab hammas. Kas te saaksite teda aidata?”

„Miks te seda arvate?” imestas Naaskelnokk (see oli tema nimi) ja katkestas söömise.

„Ma arvan, et teist oleks abi.”

„Olgu, ma tulen,” nõustus Naaskelnokk, „aga Kroko peab mulle lubama, et ta mind nahka ei pista.”

„Küll ma selle eest juba hoolitsen,” lubas Dordilla.

Nad läksid jõe äärde. Kroko lubas, et ta Naaskelnokka ära ei söö, ja ajas lõuad pärani.

Naaskelnokal tõusid suled turjal püsti. Ta hüppas Kroko keelele. Viuh, nokaga vasakult, viuh, nokaga paremalt. Kõik Kroko hambavahed said puhtaks ja purihammas ei valutanudki enam.

Tiia Selli

LUGU KONNAST, KES TAHTIS MOEGA KAASAS KÄIA

Ühel ilusal suvepäeval tuli Konnale pähe mõte, et krooksumine pole enam moes. Ta otsustas mõnda teist häält tegema hakata. Aga millist? See oli raske küsimus.

Konn jalutas mööda järveäärset rada ja pidas omaette aru. Talle tuli vastu Koer.

„Kuule, Koer,” ütles Konn, „kas sina tead, missugune hääl on praegu kõige rohkem moes?”

„Eks ikka haukumine,” vastas Koer. „Vähemalt koerte seas.”

„Ole hea, õpeta mind ka haukuma,” palus Konn. „Ma tahan moega kaasas käia.”

„Olgu pealegi,” nõustus Koer. „Sa pead ütleva „auh-auh-auh!” ja samal ajal saba liputama. See on praegu eriti moes.”

Konn proovis mitu korda öelda „auh-auh-auh”, aga välja tuli ikka „krooks-krooks-krooks”. Sabaliputamine ei õnnestunud tal üldse, sest tal lihtsalt polnud saba.

„Sul on vaja veel palju harjutada,” sõnas Koer naerdes ja jooksis oma teed.

Konn hüppas edasi ja aina harjutas haukumist. Talle tuli vastu Siga.

„Mis imelikku häält sa teed?” küsis Siga. „See küll õige krooksumine pole.”

„Ega ma ei krooksugi, ma haugun,” vastas

Konn uhkelt. „Kas sa ei tea, et praegu on haukumine kõige rohkem moes?”

„Mis sa nüüd!” ütles Siga. „Ikka rõhkimine on kõige rohkem moes. Vähemalt sigade seas.”

„Tõsi või!?” ehmus Konn. „Ole hea, õpeta mind ka rõhkima! Ma tahan moega kaasas käia.”

„Olgu pealegi,” nõustus Siga. „Sa pead ütleva „röh-röh-röh!” ja samal ajal kärsaga maad sonkima. See on praegu eriti moes.”

Konn proovis mitu korda öelda „röh-röh-röh”, aga välja tuli ikka „krooks-krooks-krooks”. Kärsaga maa sonkimine ei õnnestunud tal üldse, sest tal lihtsalt polnud kärssa.

„Sa pead veel palju harjutama,” sõnas Siga naerdes ja tatsas oma teed.

Konn hüppas edasi ja aina harjutas rõhkimist. Talle tuli vastu Lehm.

„Mis imelikku häält sa teed?” küsis Lehm. „See küll õige krooksumine pole.”

„Ega ma ei krooksugi, ma rõhin,” vastas Konn uhkelt. „Kas sa ei tea, et praegu on rõhkimine kõige rohkem moes?”

„Mis sa nüüd!” ütles Lehm. „Ikka muumine on kõige rohkem moes. Vähemalt lehmade seas.”

„Tõsi või!?” ehmus Konn. „Ole hea, õpeta mind ka muuma! Ma tahan moega kaasas käia.”

„Olgu pealegi,” nõustus Lehm. „Sa pead ütleva „muu-muu-muu!” Ja kohe pärast seda udarast piima andma, kui perenaine sind lüpsma hakkab. See on praegu eriti moes.”

Konn proovis mitu korda öelda „muu-muu-

muu”, aga välja tuli ikka „krooks-krooks-krooks”. Udarast piimaandmine ei õnnestunud tal üldse, sest tal lihtsalt polnud udarat. Ja perenaist kah polnud.

„Sa pead veel palju harjutama, eriti piimaandmist,” ütles Lehm naerdes ja kõndis oma teed.

Konn muutus nüüd päris kurvaks. Moega kaasas käimine polnud üldsegi lihtne. Ta hüppas tagasi järve äärde. Päike paistis, vesi sillerdas ja konnad krooksusid nii koduselt.

Siis jalutas järve äärde väike tüdruk koos emaga.

„Kuula, emme, kui ilusasti konnad krookuvad!” hüüdis väike tüdruk.

Nüüd sai Konn aru, et hoopis krooksumine on praegu kõige rohkem moes. Vähemalt konnade seas. Ta hõikas rõõmsalt „krooks-krooks-krooks!” ja hüppas järve pärastlõunast suplust nautima.

Kristiina Kass

EI!

Meie emme on selline, et alati, kui mina tahan teha midagi, mis emmele ei meeldi, ütleb ta ei. Aga kui tema käsib minul midagi teha, mis mulle ei meeldi, ja mina ütlen ei, ütleb emme selle peale hoopis jah.

Kui ma küsin emmelt poes, kas me kommi ostame, ütleb emme:

„Ei, sul ei ole täna kommipäev!”

Või kui ma küsin emmelt, kas ma tohin oma küüned tema küünelakiga ära värvida, ütleb ta:

„Ei tule kõne allagi, sa mäkerdad liiga palju!”

Ja õhtul, kui ma ei ole üldse unine ja mul pole üldse tuju pissile ega hambapesule minna, ütleb emme:

„Jah, lähed küll ja ilma jututa!”

Miks tohivad emmed lapsi kamandada, aga lapsed emmesid kamandada ei tohi? Ma küsisin seda emme käest ja ta hakkas naerma ja ütles:

„Küll sa sellest kunagi veel aru saad. Siis kui sina suureks kasvad, võid oma lapsi kamandada.”

Aga mul tuli hoopis parem mõte.

Siis kui mina suureks kasvan, hakkan ma hoopis emmet kamandama!

Kui emme tahab telekast uudiseid vaadata, ütlen mina:

„Ei lähe läbi! Nüüd vaatame hoopis Okasroo-sikese-videot!”

Ja kui emme tahab teha lõunasöögiks keedukartuleid ja pikkapoissi, ütlen ma:

„Ei tule kõne allagi! Mina tahan nüüd pannkooke jäätise ja šokolaadinööpidega!”

Turult tahab emme osta muidugi porgandeid ja kaalikaid, et juurviljasuppi teha, aga siis näen mina ühte onu, kes müüb kassipoegi.

„Me ostame hoopis kassi!” ütlen ma emmele.

„Eiii!” kiljub emme, aga mina ütlen „jah” ja ostan terve korvitäie, kõik kümme kassipoega.

Muidugi tohin ma kasutada kõiki emme küünelakke, nii tihti kui tahan, karjugu emme kui palju tahes „ei” ja trampigu vihaselt jalgu.

Ma võtan luba küsimata ka emme huulepulki, ripsmevärve ja põsepunasid ja värvin end nendega kokku nii paksult, kui ise tahan. Mõnikord harjutan ma meikimist ja soengute tegemist emme peal. Ja kui emme ei ole pai, vaid viriseb ega püsi paigal, kui mina talle sikk-sakk-tukka löikan, siis panen ma ta nurka seisma.

Täitsa kindlasti teen ma nii, kui suureks saan! Aga ma pean kõik üles kirjutama, enne kui ma ära unustan, mis ma tegema pidin. Muidu olen ma kunagi viiekümne aasta pärast hirmus pahane, kui ma unustan uudistesaaate asemel Okasroosikest vaadata ja emmele sikk-sakk-tukka löigata ja käskida emmel pannkooke praadida ja turult korvitäit kassipoegi osta ja küüsi lakkida.

Ainult et ma ei oska veel pikki sõnu ega lauseid kirjutada. Ei tea, kas emme ütleks „ei”, kui ma paluksin tal kõik need asjad üles kirjutada? Kui ma lubaksin ilusti pissile ja pesema ja magama minna?

PAULI INDIAANLASENIMI ON KÖIKEMÄRKAV KOTKASILM.

mängida, et nad on indiaani naised ehk skvood. Skvoosid sobib kutsuda Pimestava Päiksekiire, Musta Mooni või mõne muu hästi ilusa ja natuke salapärase nimega.

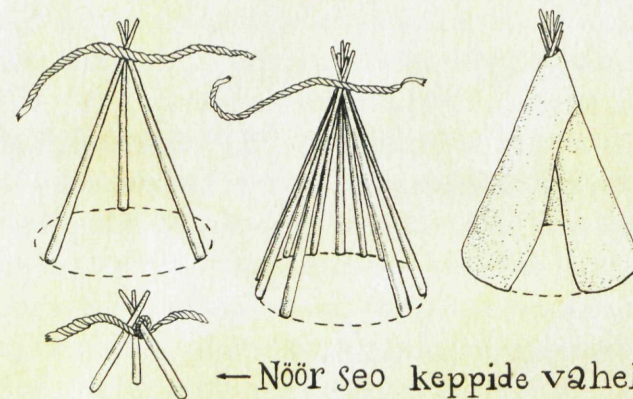
Kui nimed pandud, siis võib proovida ehitada indiaanlaste onni ehk vigvamit. Vanasti kasutasid indiaanlased ehitamiseks puulatte, loomanahku ja puukoort ning korraliku vigvami tegemine nõudis teadmisi ja oskusi. Vigvam pidi olema ehitatud nii, et selle sees sai tuld teha nõnda, et suits kojast välja pääseks. Mänguvigvami saab valmistada aga lihtsamalt, sest mänguvigvamis ei tohigi päris lõket teha. Kõigepealt tuleb võtta kolm keppi, need nõoriga kinni siduda ja püstkojana püsti seada. Siis on vaja siduda veel seitse keppi tugikeppide najale. Sõrestiku peale tuleb laotada tekk või lina ning mänguvigvam ongi valmis.

KUIDAS MÄNGIDA INDIAANLASI

Suvi on parim aeg õuemängude mängimiseks. Kui pallimängust, kullist ning politsei ja päti mängust villand saab, siis on vahelduseks hea mängida indiaanlasi.

MINU
INDIAANINIMI
ON KURI MURI!
AUH!

Alustuseks võiks endale ja sõpradele võtta indiaanlaste nimed. Indiaaninimed on harilikult seotud loodusega – kas siis loomade, lindude ja taimedega või hoopis loodusnähtustega. Nimi peab iseloomustama nime kandjat – tugeval olgu tugevusele viitav ja targal tarkusele osutav nimi. Nii võiksid poisid endale nimeks võtta näiteks Vapper Põder või Kaval Kotkas. Tüdrukud võivad

← Nõör seo keppide vahelt!

Mänguvigvami ette võib teha tootemisamba. Indiaanihõimud usuvad, et nad on erinevate loomade sugulased ning iga hõim austab oma sugulasloomi nagu jumalaid. Austuse märgiks püstitavad nad oma külade juurde puust nikerdatud ära värvitud sambaid, mille ülaosas on pühaks

peetud looma kujutis. Mängutootemisamba tegemiseks sobib harilik puupakk, mille võib vahvalt värviliseks maalida.

Poisid tahavad indiaanlasemänguks endale kindlasti vibu ja nooled meisterdada. Vibuks läheb vaja sitket oksa ja nõöri. Nöör peab olema hästi tugev, et see vibu pingutades ei puruneks. Noole tegemiseks sobib paremini kuiv puu või pilliroog. Noole sappa võiks nõöriga kinnitada sule. Nool peab olema täiesti sirge, muidu lendab ta viltu. Mängunoolte otsad peaksid olema tõmbid, sest teravate nooltega mängides võib keegi kogemata kombel viga saada.

Inimeste ja loomade pihta nooltega sihtida ei tohi. Parempis märki lasta. Näiteks proovida, kes lastest tabab kõige paremini mõne puu tüve.

Kui vigvam ja vibud on valmis meisterdatud, võib hakata mõtlema enese ehtimisele. Päril indiaanlaste sulgedega kaunistatud peahted on väga uhked ja erilised, osa sulgedest tähistavad ehte kandja erinevaid vapraid tegusid. Sellised suled on indiaanlastele sama olulised kui sõjamehele ordenid, neid jagab pealik vaid eriti tublidele meestele. Mängupeahteks piisab ümber pea seotud riidepaelast, mille külge on kinnitatud sulg või kaks. Kui päril sulgi käepärast pole, siis võib suled valmistada paberist.

Lisaks peaehetele kannavad indiaan-

lased põnevaid käevõrusid ja kaelakeesid. Neid võib endale punuda lihtsatest paeltest või riidribadest. Ka sobivad kaelakeeks nõöri küljes ripuvad pesulöksud. Mängult võivad need olla jahil kütitud kiskjate kihvad. Näovärvidega saab teha endale uhked sõjamaalingud.

Indiaanlased on läbi aegade olnud väga osavad lugema üksteisele okstest ja kividest seatud märke ning lõkkesuitsuga antud signaale. Nii võivad näiteks kolm üksteise peale asetatud kivist metsarajal olla hoiatusmärgiks hõimukaaslasele ja neli taeva poole kerkivat suitsusammast kutse nõupidamisele. Mängus suitsusignaale kasutada ei maksa, küll on aga tore välja mõelda oma kividest või käbidest salamärgid, mille tähendust teavad vaid sõbrad. Ka võib kaaslastele endast märku anda peeglitükiga päikest peegeldades.

Indiaanlasemängu annab mitmel moel veelgi põnevamaks muuta. Kõige paremad mõtted selleks tulevad mängu käigus. Mõnusat mängimist! Hau!

Pildistanud Piret Raud

Piret Raud

Mänguehted, papist tiibadega tootemisamba ja noole meisterdas Paul Kalda (7a) koos emaga.

KAUR JA RISTE SOOVITAVAD KOKTEILI JUUA SUHKRUSERVADEGA KLAASIDEST.

JÄÄTISEKOKTEIL

Suvi on selles mõttes mõnus aeg, et siis tohib palju jäätist süüa. Võib süüa pulgajäätist ja vahvljäätist, võib süüa jäätisetorti. Ristel ja Kauril tuli aga tahtmine vahelduseks hoopis jäätist juua. Õigemini mitte jäätist, vaid jäätisekokteili. Nii nad otsustasidki teha endale mõnused jäätisejoogid.

Ühe klaasi jäätisekokteili valmistamiseks läks vaja: pool klaasi õunamahla ja 3–4 supilusikatäit koorejätist.

Ühe klaasi roosa jäätisekokteili tegemiseks läks vaja: veerand klaasi ema keedetud mustsõstra-vaarikasiirupit, veerand klaasi piima ja 3–4 supilusikatäit koorejätist.

Riste, kes on juba 10-aastane, mõõtis vajalikud kogused aineid segamismõusse ja mikserdas need saumikseriga ühtlaseks kokteiliks. Väikevend Kauri ülesandeks oli klaaside kaunistamine. Selleks pani õde ühele alustassile natuke vett, teisele mustsõstramahla ja kolmandale suhkrut. Kui Kaur kastas klaasi serva alul vette ja siis suhkrusse, sai klaas endale valge suhkruserva. Kui ta kastas klaasi vee asemel punase mahla sisse, tuli suhkruserv roosa. Suhkruservad tuli teha enne kokteili valmistamist, et nad jõuaksid veidi kuivada.

Kokteilide kaunistamiseks kasutasid lapsed banaani, maasikaid, melissi- ja piparmündilehti.

Lapsi juhendas ja pildistas Eve Kaaret.

KUI MA SUUREKS SAAN, HAKKAN KOKTEILIKS!

Joonistanud Anu Erbsen (4 a), Bel canto laste laulustuudio

MINU SÕBRAD

Tiidul on puu otsas onn,
ja Karin kaalub terve tonn.
Meeli näeb nüüd ainult plekke,
Kerli armastab krevette.
Liisul on kass
ja Liisil kiisuga tass.
Siim veel norskab,
Meelis teisi tagant torkab.

Triinu Läst, 3. kl, Kadrioru Saksa gümnaasium

Johanna Toodu, 4. kl, Pärnu ühisgümnaasium

Joonistanud Marielle Päären,
2. kl, Laeva põhikool

TÄHEKESE KOER

Täheke sai koera
ning oli väga rõõmus.
Kuid koerad ju kõikjale poevad,
väga suurest rõõmust.

Koer pugese kapi alla,
rõõmu lasi valla.
Seal ta siis sebis ja sebis,
kuni lõpuks nägi: ohhoo – redis!

Ta nuuskis seda siit ja sealt,
redise alt ja pealt.
Lõpuks tegi koer AMPS
ja oligi redis kadunud kui plumps!

Koer ei tulnudki kapi alt välja,
sinna alla jäi ta.
Täheke rediseid juurde tõi
ja koer need kõik ära söi.

Selline oligi Täheke koer,
kes kogu aeg kapi alla poeb.

SUVI

Suvi on soe,
sa palju suvel loe.
Suvel on palju lilli
ja taevas vähe pilvi.
Ka päike on hell
ning rõõmus iga sell.
Saab rannas olla palju,
on lumest puhas iga kalju.

Anna-Liisa Palok, 4. kl,
Võru gümnaasium

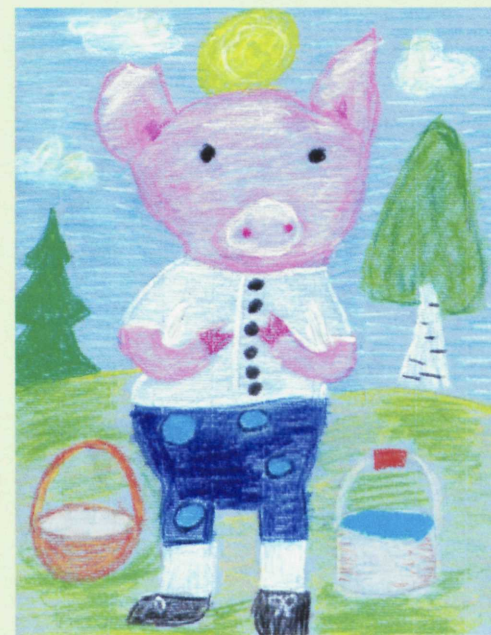

Meisterdanud Elina Ivanov, 3. kl,
Kiviõli keskkool

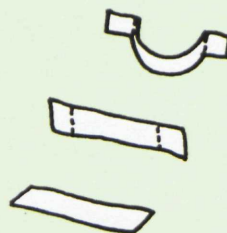
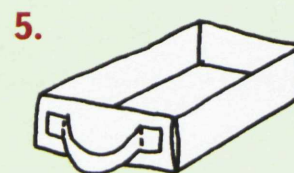
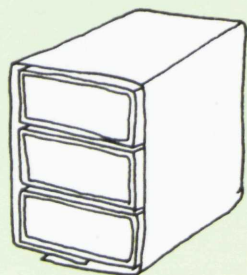
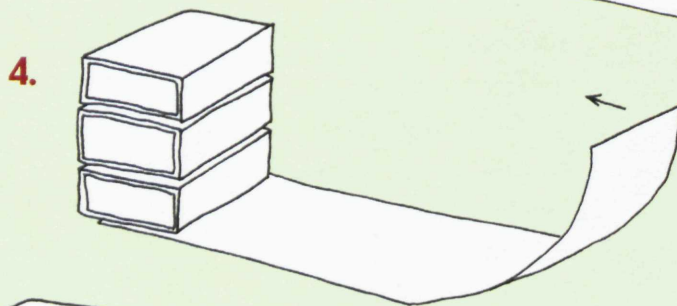
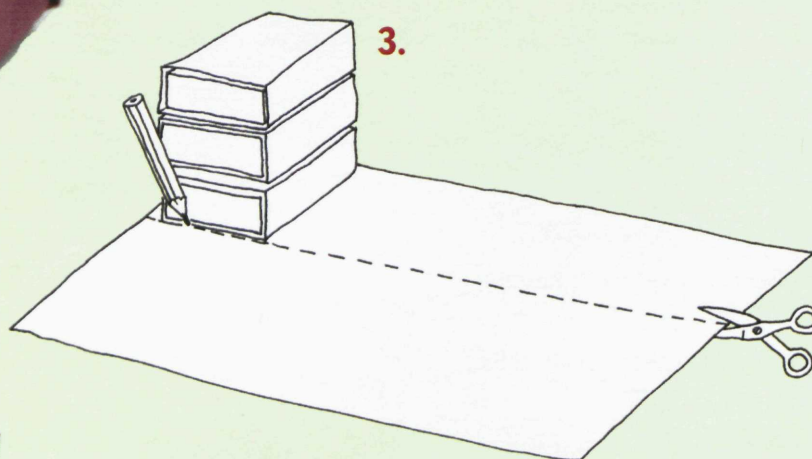
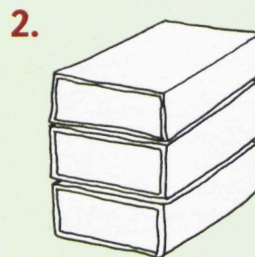
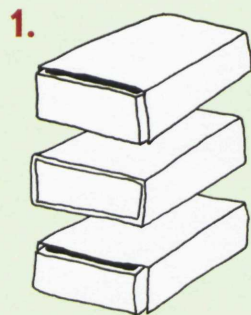
SIGA

Puudel on võrad,
sigadel sõrad.
Veel on neil kärss.
Luuletaja huulil värss.
Mõned sead on vabad,
nendel rullis sabad.
Mõned sead ruigavad
ja mõned sead muigavad.
Mõni siga ninaga songib
ja mõni ainult longib.
Alati neil kikkis kõrvad,
kuid vahel on nad kurvad.

Merili Järvik, 2. kl,
Valuoja põhikool

Joonistanud Liis Kass, 5. kl,
Lagedi põhikool

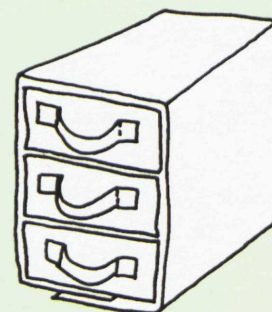

NUKUMÖÖBEL

Tikutopsid pole head mitte ainult tikkude hoidmiseks, vaid ka meisterdamiseks. Näiteks saab neist teha toreid nukumööbli. Kui Tähekeses jaanuarinumbris õpetati valmistama peeglitlauda, siis selle õpetuse järgi saad teha kummuti, riidekapi, voodi ja vanni.

Kummuti meisterdamiseks läheb sul vaja tühje tikutopse, paberit ja tugevat liimi.

1. Võta kolm tühja tikutopsti.
2. Liimi tikutopsid üksteise külge.
3. Lõika paberist sobiva laiussega riba.
4. Liimi pabeririba tikutopside ümber.
5. Peenematest paberiribadest tee sahtlitele käepidemed, ja kummut ongi valmis.

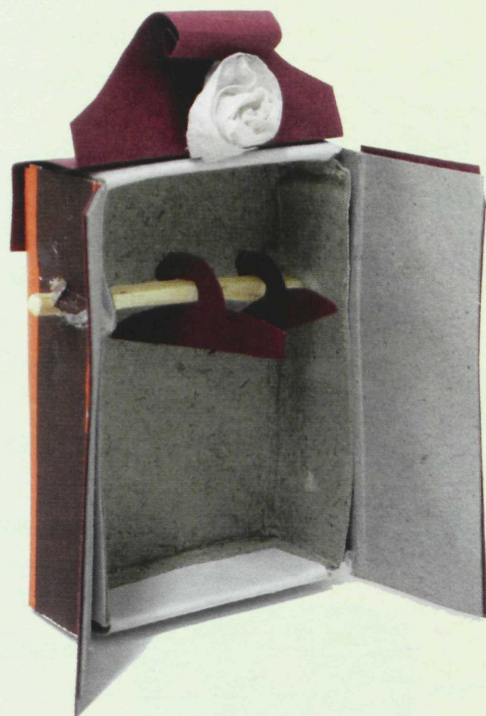

Riidekapi tegemiseks on vaja lõigata tikutoosi ümbris keskelt lahti nii, et sellest moodustuksid kapiuksed. Seejärel tuleb ustega ümbris liimida karbi külge. Nüüd kata kapike paberiga ja torka tikk põikpuuks. Veel lõika paberist välja väikesed riidepuud, mille saad riputada põikpuule.

Voodi tegemiseks liimi tikutoosi karbi külge voodijalgadeks neli paberirulli. Rullide külge kinnita paberist lõigatud jaluts ja peats. Karbi sisse võid teha vatist ja riidest madratsi. Voodi jalad ei pea tingimata olema paberirullidest meisterdatud, need võib koos peatsi ja jalutsiga lihtsalt tugevast paberist välja lõigata.

Tikukarbist ja paberist saab meisterdada ka laheda vanni. Siin võiks vannivee teha sinisest läikpaberist.

Proovi ka ise nuputada, mis mööblit saab tikutopsidest veel meisterdada. Omatehtud mööbliga võid sisustada terve nukutoa. Toa võid teha näiteks mõne suurema kingakarbi sisse.

Meisterdamist õpetas Mari Viik.

Sipelgas läheb elevanti juurde ja küsib:
 „Hea elevant, kas sa täna suplema tuled?”
 „Ei, täna ma ei viitsi.”
 „Mina tahan küll minna,” ütleb sipelgas. „Äkki saad mulle oma trikood laenata? Minu oma on kuhugi kadunud.”
 „Saan küll. Ainult ära sa seda välja venita!”

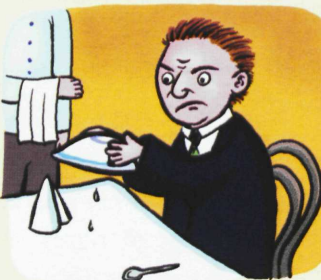
Ema pahandab Jukuga:
 „Hetk tagasi ütlesid sa, et sul kõht valutab, aga nüüd tormad juba ujuma!”
 „Ära pabista, mamps! Ma ujun selili!”

„Lapsed, miks te nii mornide nägudega olete?”
 „Me mängime täiskasvanuid.”

Mari läheb arsti juurde ja kurdab:
 „Ma tunnen end viimasel ajal väga halvasti.”
 Arst uurib Mari põhjalikult ja leiab, et tüdruku ühes ninasöõrmes on keedetud hernes ja teises uba ning kummaski kõrvaugus on rosinad. Arst patsutab Mari põsele ja ütleb:
 „See tuleb sellest, et sa ei söö korralikult.”

„Kelner, miks mu taldrik märg on?”
 „See pole märg. See on teie supp, härra.”

Miks on kella minutiseier hulga peenem kui tunniseier?
 Sest minutiseier liigutab end rohkem.

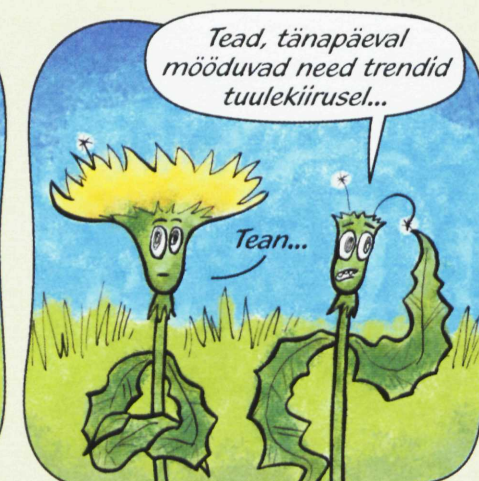
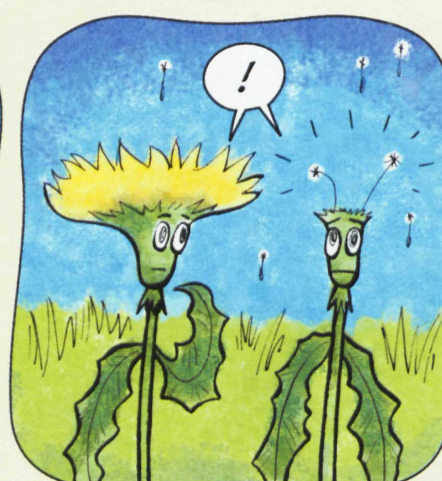
Juku isa istub, Juku kooliõpikud süles, maja katusel korstna otsas.
 „Mida sa seal teed?” küsib Juku imestunult.
 „Õpin,” vastab isa.
 „Miks sa korstna otsas õpid?” uurib Juku.
 „Sest ma tahan kõrgemat haridust.”

Sääselaps tuleb oma esimeselt lennult koju.
 „Kuidas läks?” uurib sääseema.
 „Väga hästi!” rõõmustab sääseke. „Inimesed plaksutasid mu ilusa lennu peale isegi käsi!”

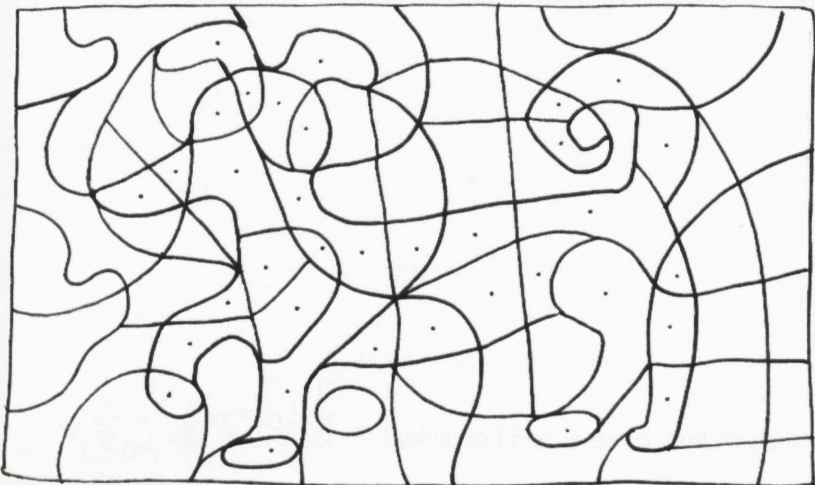

Joonistanud Elina Sildre

Joonistanud Joonas Sildre

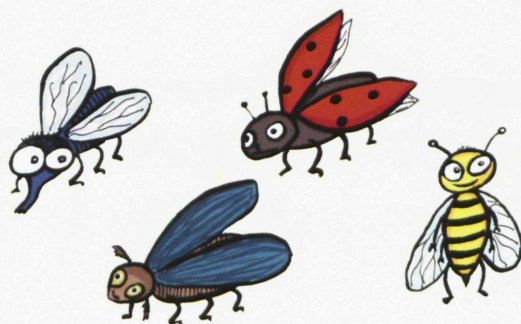
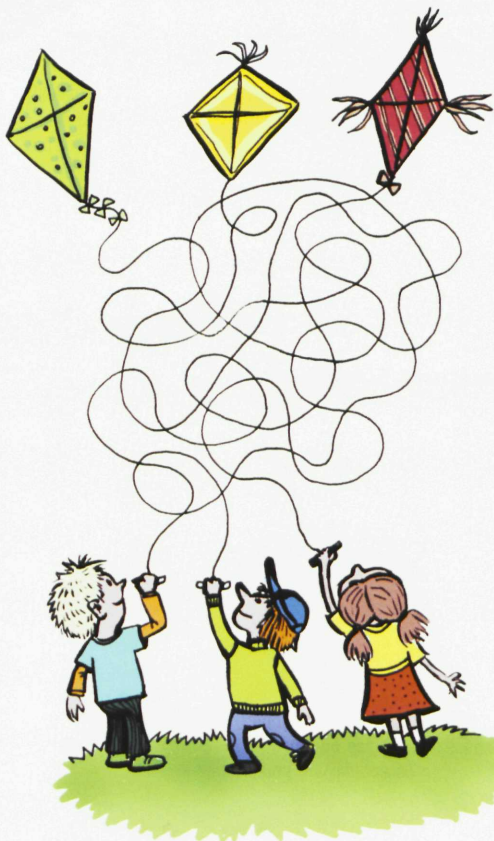
VÄRVI TÄPPIDEGA ALAD! KES ON PILDIL?

MITU ERINEVUST LEIAD?

AITA LASTEL LEIDA
OMA TUULELOHE!

LEIA IGALE PUTUKALE ÕIGE VARI!

Joonistanud Elina Sildre

Tähekesse toimetuse ootab vastuseid 20. juuliks meiliaadressil ristsona@taheke.ee või postkaardil aadressiga Roosikrantsi 6, 10119 Tallinn. Lahendajate vahel loositakse välja Lotte pusle!

MÄRTSIKUU „ARVA ÄRA!“ VÕITJA ON TOM EGERT VELMER AEGVIIDUST. PALJU ÕNNE!

UUE NAABRI JUHTUM

POISID TULID MAALE TÄDILE JA KERTULE KÜLLA. PEATSILT AVASTASID NÄD, ET UUS NAABRITÄDI VOIB OLLA NÕID!

NÄETE, SEAL ON NÕIA MAJA.

PEAME JÄLGIMA, MIDA TA PLAAINIB...

KUSS, SEAL TA TOIMETAB!

AGA KUS LUUD JA PADA ON?

NÜÜD LÄHEB KUURI...

SIIN KÜLL MIDAGI SALAPÄRAST EI TOIMU...

VÕIB-OLLA ON TA LIHTSALT ...IMELIK?

VAADAKE! TA ON KASSIKS MUUTUNUD!

APPIKE, ONGI SEESAMA ORANŽ MANTEL!

JÄRGI TALLE!

SEAL OLI MINGI KRÖBIN.

KUHUPOLE SEE LIBAKASS LÄKS?

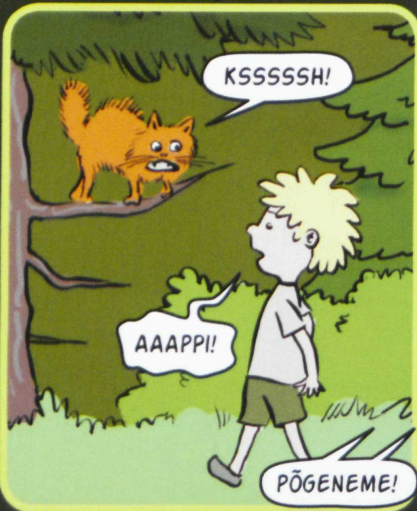
KRAAKS!

OIH, MEID JÄLGIB NÕIA KÄSILANE!

MUL ON NATUKE KÕHE. LÄKI TAGASI!

AGA KUSTPOOLT ME TULIME?

KSSSSSH!

AAAPPI!

PÕGENEME!

OLEME EKSINUD! TÄDI HELJU SAAB NÜÜD KÜLL KÕRVETISED.

SEAL ON VEEL KEEGI KARVANE...

POLLI! MEIE PÄÄSTJA!

AUH! AUH!

JA SEAL ON VEEL ÜKS!

POLLI LEIAB ALATI KODUTEE!

JÄRGNEB...

Joonistanud Elina Sildre

HIND 15 KROONI

